

IFAU – INSTITUTET FÖR
ARBETSMARKNADSPOLITISK
UTVÄRDERING

Social interaktion och arbetslöshet

Peter Hedström
Ann-Sofie Kolm
Yvonne Åberg

RAPPORT 2003:11

Institutet för arbetsmarknadspolitisk utvärdering (IFAU) är ett forskningsinstitut under Näringsdepartementet med säte i Uppsala. IFAU ska främja, stödja och genomföra: utvärdering av arbetsmarknadspolitiskt motiverade åtgärder, studier av arbetsmarknadens funktionssätt och utvärdering av effekterna på arbetsmarknaden av åtgärder inom utbildningsväsendet. Förutom forskning arbetar IFAU med att: sprida kunskap om institutets verksamhet genom publikationer, seminarier, kurser, workshops och konferenser; bygga upp ett bibliotek av svenska utvärderingsstudier; påverka datainsamling och göra data lättillgängliga för forskare runt om i landet.

IFAU delar även ut anslag till projekt som rör forskning inom dess verksamhetsområden. Det finns två fasta ansökningstillfällen per år: den 1 april och den 1 november. Eftersom forskarna vid IFAU till övervägande del är nationalekonomer, ser vi gärna att forskare från andra discipliner ansöker om anslag.

IFAU leds av en generaldirektör. Vid myndigheten finns en traditionell styrelse bestående av en ordförande, institutets chef och åtta andra ledamöter. Styrelsen har bl a som uppgift att besluta över beviljandet av externa anslag samt ge synpunkter på verksamheten. Till institutet är även referensgrupper knutna där arbetsgivar- och arbetstagsarsidan samt berörda departement och myndigheter finns representerade.

Postadress: Box 513, 751 20 Uppsala
Besöksadress: Kyrkogårdsgatan 6, Uppsala
Telefon: 018-471 70 70
Fax: 018-471 70 71
ifau@ifau.uu.se
www.ifau.se

IFAU har som policy att en uppsats, innan den publiceras i rapportserien, ska seminariebehandlas vid IFAU och minst ett annat akademiskt forum samt granskas av en extern och en intern disputerad forskare. Uppsatsen behöver dock inte ha genomgått sedvanlig granskning inför publicering i vetenskaplig tidskrift. Syftet med rapportserien är att ge den ekonomiska politiken och den ekonomisk-politiska diskussionen ett kunskapsunderlag.

Social interaktion och arbetslöshet[#]

av

Peter Hedström^{*}, Ann-Sofie Kolm^{**} och Yvonne Åberg^{***}

2003-11-12

Sammanfattning

I denna studie analyserar vi den sociala interaktionens betydelse för arbetslöshet. Social interaktion kan göra att arbetslöshet ”smittar” i den bemärkelse att en viss individs arbetslöshet påverkar hur länge andra individer blir arbetslösa. Vi utvecklar en teoretisk modell som beaktar normbaserade sociala interaktioner; dvs modellen utgår från en norm som säger att man inte ska ligga andra till last och i modellen antas att styrkan i denna norm varierar med antalet arbetslösa i omgivningen. Om arbetslösheten är låg så är det sociala trycket högt och det blir då extra kostsamt för individen att vara arbetslös. Detta leder till att de arbetslösas sökaktivitet ökar. Slutresultatet blir kortare arbetslöshetsperioder och lägre arbetslöshetsnivåer än vad som hade varit fallet utan social interaktion. Förhållandena är de motsatta om arbetslösheten är hög.

Data för alla ungdomar mellan 20 och 24 år som bodde i Stockholmsområdet under perioden 1992-1999 används för att testa hypoteser från den teoretiska modellen. De empiriska analyserna ger stöd för hypotesen att arbetslöshet smittar och tyder bland annat på att en hög arbetslöshet bland dem som en individ umgås med kraftigt förlänger individens egen arbetslöshetsperiod.

[#] Vi är tacksamma för värdefulla synpunkter från Susanne Ackum.

^{*} Nuffield College, Oxford University.

^{**} Institutet för arbetsmarknadspolitisk utvärdering (IFAU) och Nationalekonomiska institutionen, Uppsala universitet.

^{***} Nuffield College, Oxford University, och Sociologiska institutionen, Stockholms universitet.

Innehållsförteckning

1	Inledning.....	3
2	Teoretisk modell.....	5
3	Empirisk analys.....	6
3.1	Data.....	6
3.2	Grannskapsanalyser.....	7
3.3	Individanalyser.....	8
4	Avslutande kommentarer.....	11

1 Inledning

I denna studie analyserar vi den sociala interaktionens betydelse för arbetslöshet.¹ Social interaktion kan göra att arbetslöshet smittar i den bemärkelse att en viss individs arbetslöshet påverkas av hur länge andra individer är arbetslösa. Sociala interaktionseffekter är också viktiga eftersom de påtagligt kan förstärka effekterna av olika externa interventioner och händelser.

Vad vi menar med ”social interaktion” kan bäst förklaras genom ett konkret exempel. Om vi observerar att arbetslösa individer ofta har vänner och bekanta som också är arbetslösa kan detta vara resultatet av tre olika typer av processer: (1) selektion, (2) omgivningspåverkan eller (3) social interaktion. En *selektionsbaserad* förklaring skulle exempelvis kunna vara att man ofta umgås med dem som bor i samma bostadsområde som en själv och att individer med olika förutsättningar på arbetsmarknaden bor i olika områden. En *omgivningspåverkansbaserad* förklaring skulle exempelvis kunna vara att den dominerande arbetsgivaren på orten nyligen dragit ned på verksamheten vilket gjort en stor del av befolkningen arbetslös. I båda dessa fall är det observerade sambandet mellan en viss individs arbetslöshetsrisk och arbetslösheten bland vänner och bekanta ett orsaksmässigt skensamband. Individerna är arbetslösa och de interagerar med varandra, men det faktum att de är arbetslösa har inget att göra med den sociala interaktionen dem emellan. Vad som är utmärkande för *social interaktion* är att interaktionen som sådan har betydelse för varför vi observerar vad vi observerar. Man kan tänka sig tre olika typer av social interaktion som kan vara betydelsefulla i detta sammanhang: (1) normbaserad (2) möjlighetsbaserad och (3) förväntningsbaserad social interaktion.

I det svenska samhället finns ett starkt normativt tryck att var och en ska tjäna sitt eget levebröd och inte ligga andra till last. Om man har förlorat sitt arbete kan man vanligtvis inte leva upp till denna norm och detta kan bli skapa skamkänslor och kan leda till att kontakter med arbetande vänner och bekanta upplevs som socialt besvärliga. Ju fler som saknar arbete i en individs referensgrupp desto mindre uttalad torde ”arbetsnormen” emellertid vara och desto mindre sannolikt torde det därför vara att en arbetslös individ upplever dessa typer av problem. Av skäl som dessa borde man förvänta sig att en förändring i

¹ Grunden för denna svenska rapport är studien ”Social interactions and unemployment”, IFAU Working Paper 2003:15 av Hedström, Kolm och Åberg (2003). I detta working paper finns utförliga referenser och detaljer om de teoretiska och empiriska analyserna.

arbetslöshetsnivån inom en individs vän- och bekantskapskrets förändrar de ”sociala kostnader” som följer av arbetslösheten.

Förändringar i de sociala kostnaderna torde i sin tur påverka individernas arbetsmarknadsbeteende. Det finns starka empiriska belägg för att de ekonomiska konsekvenserna av arbetslösheten systematiskt påverkar de arbetslösas handlande. En förbättring av arbetslöshetsersättningen tycks exempelvis leda till längre genomsnittliga arbetslöshetsperioder, eftersom en högre ersättning gör det möjligt för de arbetslösa att vara lite mer selektiva och vänta lite längre på att, ett för dem, acceptabelt jobb blir tillgängligt. Det förfaller troligt att förändringar i arbetslöshetens sociala kostnader på ett motsvarande sätt påverkar de arbetslösas beteende. Om så är fallet har vi ett exempel på en *normbaserad* social interaktionseffekt.

Möjlighetsbaserade sociala interaktioner är sådana som gör att arbetslöshetsnivån bland vänner och bekanta påverkar individens möjligheter att finna lediga jobb. Tidigare forskning har visat att många individer får sina jobb via kontakter med vänner och bekanta. Om ens vänner och bekanta i hög utsträckning är arbetslösa försämras kvaliteten på detta nätverk. Det blir därmed svårare att hitta ett nytt jobb och ju högre arbetslöshetsnivån är bland vänner och bekanta, desto större torde svårigheterna bli. Om så är fallet har vi ett exempel på en *möjlighetsbaserad* social interaktionseffekt.

Arbetslösa individers sökbeteende påverkas också av deras förväntningar om vilka slags jobb de kan tänkas få. Individer som inte förväntar sig att de ska finna ett jobb torde exempelvis inte lägga ner särskilt mycket tid och energi på att söka efter ett sådant. I den utsträckning som dessa förväntningar delvis formas utifrån vänner och bekantas erfarenheter kan arbetslöshetsnivån bland dessa påverka individernas sökbeteende och hastigheten med vilken de tar sig ur arbetslösheten. Om så är fallet har vi ett exempel på en *förväntningsbaserad* social interaktionseffekt.

Den fortsatta presentationen är upplagd på följande sätt. I avsnitt 2 beskrivs mekanismerna i den teoretiska modellen. Avsnitt 3 presenterar data samt resultaten från de empiriska analyserna. Avslutande kommentarer följer i avsnitt 4.

2 Teoretisk modell

I vår studie utvecklar vi en teoretisk modell som beaktar normbaserade sociala interaktioner.² Sociala normer orsakar sociala kostnader och dessa kostnader varierar med antalet arbetslösa.

Vi studerar först effekterna av sådana normer i en modell där lönerna betraktas som givna. Detta antagande gör det möjligt att renodla och isolera effekterna av den sociala interaktionen på de arbetslösas sökbeteende. Analysen visar att den normbaserade sociala interaktionen fungerar som en självförstärkande mekanism. När exempelvis arbetslösheten, av någon orsak, faller ökar det normativa trycket. De negativa aspekterna av att vara arbetslös förstärks därigenom och detta medför att den arbetslöse blir än mer angelägen att finna ett jobb. När aktiviteten i jobbsökandet ökar underlättas matchningsprocessen mellan arbetslösa och lediga platser och arbetslösheten faller ytterligare. Modellen visar därmed att de normbaserade sociala interaktionerna leder till en social multiplikatoreffekt som förstärker den ursprungliga minskningen av arbetslösheten. Det motsatta händelseförloppet kan förväntas om arbetslösheten av någon orsak ökar. De normbaserade sociala interaktionerna gör då att det blir socialt mer accepterat att vara arbetslös och detta leder till en minskad aktivitet i jobbsökandet. Detta kommer i sin tur att försvåra matchningsprocessen och leda till att arbetslösheten stiger ytterligare.

När vi släpper på antagandet om givna löner och istället antar att lönerna anpassar sig genom förhandlingar mellan arbetare och arbetsgivare, finner vi att de självförstärkande effekterna ytterligare förstärks. Om fler får jobb ökar de arbetslösas sökaktivitet eftersom det då blir socialt mer kostsamt att vara arbetslös. Dessutom kommer de normbaserade sociala interaktionerna då att leda till en viss återhållsamhet i lönekraven eftersom de sysselsatta blir mer angelägna om att undvika arbetslöshet eftersom de sociala kostnaderna av att bli arbetslös då är höga. De lägre lönekraven innebär att arbetslösheten faller ytterligare. Dessa självförstärkande multiplikatoreffekter leder till att det kan finnas två jämvikter i en ekonomi, en med låg arbetslöshet och en med hög arbetslöshet.

² Möjlighetsbaserade och förväntningsbaserade sociala interaktioner bör dock ge likartade resultat som normbaserade interaktioner och därför bör de analytiska resultaten vara generaliserbara till sociala interaktioner i allmänhet.

3 Empirisk analys

3.1 Data

Vi har tillgång till ett unikt datamaterial som gör det möjligt att undvika många av de problem som forskare som intresserat sig för social interaktion tidigare har stött på.³ Datamaterialet innehåller information om alla 20- till 24-åringar som bodde i Stor-Stockholmsområdet någon gång under perioden januari 1992 till december 1999.⁴ Totalt ingår 180 803 individer i materialet. Från olika register har vi erhållit mycket rik individspecifik information. För dem som var arbetslösa någon gång under perioden har vi dessutom uppgifter från Arbetsmarknadsstyrelsen om samtliga arbetslöshetsperioders längd mätt i antal dagar. Under perioden var mer än hälften av individerna i vår studie arbetslösa någon gång.

Förutom ovan nämnda uppgifter har vi även information om var individerna bodde vid varje årsskifte. Stor-Stockholmsområdet är uppdelat i 699 så kallade SAMS-områden. Dessa områden är konstruerade så att de ska identifiera socialt homogena bostadsområden. Utifrån dessa uppgifter har vi konstruerat relevanta referensgrupper för alla individer i materialet. Referensgruppen utgörs av andra 20-24-åringar som vid en viss tidpunkt bodde i samma SAMS-område som individen ifråga, samt de 20-24-åringar som bodde i angränsande SAMS-områden. Vi använder dessa grannskapsbaserade referensgrupper eftersom tidigare forskning visat att personer i dessa åldrar som bor nära varandra ofta känner till och påverkar varandra.⁵

³ För det första är datamaterialet mycket omfattande vilket gör det möjligt att begränsa studien till ett enda arbetsmarknadsområde. Därigenom minskar vi risken att missta geografiska variationer i omgivningsfaktorer för sociala interaktionseffekter. För det andra har vi tillgång till detaljerad information om alla dessa individer under en lång tidsperiod. Detta gör det möjligt att kontrollera för en mängd selektionsrelaterade faktorer som annars skulle snedvrta resultaten. För det tredje har vi detaljerade uppgifter om var dessa individer bodde under hela tidsperioden vilket gör det möjligt att kontinuerligt mäta arbetslöshetsnivåerna i de för individerna relevanta referensgrupperna. Hur vi definierar de relevanta referensgrupperna framgår nedan.

⁴ Vi definierar här Stor-Stockholmsområdet som hela Stockholms län förutom de kommuner som ligger i utkanten av länet: Norrtälje, Sigtuna, Upplands Bro, Södertälje, Nykvarn, och Nynäshamn. Området har avgränsats så att det i princip ska vara möjligt att arbetspendla inom hela området.

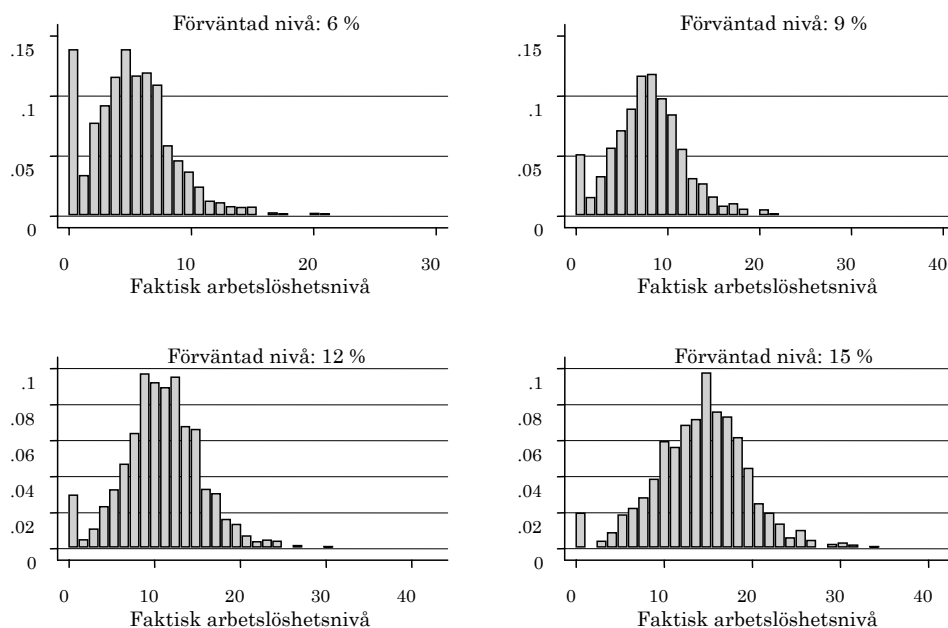
⁵ För att underlätta den skriftliga framställningen kommer ”grannskapsbaserade referensgrupper” ofta att refereras till som ”grannskap”.

3.2 Grannskapsanalyser

Som tidigare nämnts kan vi utifrån de teoretiska modellerna förvänta oss att en förändring i arbetslösheten förstärks av social interaktion. Social interaktion torde därmed bidra till att arbetslöshetsnivåerna varierar mer mellan olika grannskap än vad man kan förvänta sig utifrån skillnader i gruppernas egenskaper. För att undersöka om så är fallet skattar vi först ett stort antal olika modeller för att undersöka hur risken att vara arbetslös sammanhänger med olika individspecifika faktorer såsom kön, utbildning, ålder, civilstånd, födelseland, och om individen nyligen flyttat till Sverige. Därefter använder vi resultaten från dessa skattningar för att varje månad beräkna den förväntade arbetslöshetsnivån bland 20-24 åringar i respektive SAMS-område.

I *figur 1* jämför vi till sist de faktiska och förväntade arbetslöshetsnivåer i olika SAMS-områden. Figuren visar att grannskap som borde ha haft ungefärligen samma arbetslöshetsnivåer, om nivåerna huvudsakligen berodde på individernas egenskaper och det aktuella arbetsmarknadsläget, ofta skiljer sig markant från varandra. Bland grannskap med en förväntad arbetslöshetsnivå på ungefärligen 6 procent finner man exempelvis vissa grannskap med ingen arbetslöshet alls och vissa grannskap där nära en tredjedel var arbetslösa.

Även om social interaktion kan vara en viktig faktor till varför dessa variationer uppstår, kan man utifrån denna analys inte utesluta att andra faktorer åtminstone delvis kan förklara skillnaderna mellan områdena. Därför undersöker vi härnäst med hjälp av individdata om ungdomar som bor i områden där många är arbetslösa har en lägre sannolikhet att lämna arbetslösheten än jämförbara ungdomar som bor i områden med lägre arbetslöshet.

Figur 1. Faktiska arbetslöshetsnivåer i grannskap med förväntade arbetslöshetsnivåer på 6, 9, 12 respektive 15 procent.

3.3 Individanalyser

Den teoretiska analysen indikerar att resultaten som redovisas i *figur 1* delvis torde bero på social interaktion som gör att det tar längre tid för en person att lämna arbetslösheten ju högre andel arbetslösa som ingår i personens referensgrupp. Som nämndes i inledningen så måste man för att kunna göra en sådan tolkning försöka kontrollera för eventuella selektions- och omgivningseffekter. Vad man strävar efter är att jämföra individer som är identiska med varandra i

alla relevanta avseenden förutom att arbetslöshetsnivåerna i deras referensgrupper skiljer sig från varandra.

För att i möjligaste mån åstadkomma sådana jämförelser använder vi oss av statistiska modeller, så kallade hasardmodeller, och det rika datamaterialet gör det möjligt för oss att kontrollerar för en mängd skillnader mellan dessa individer.⁶ Efter att hänsyn tagits till relevanta skillnader finner vi att om alla andra i den arbetslöse individens referensgrupp var arbetslösa skulle chansen att individen lämnar arbetslösheten bara vara ca 10 procent av vad den skulle ha varit om ingen var arbetslös. Resultatet kan också förstås som att det tar ca tio gånger så lång tid för en individ att lämna arbetslösheten om alla i referensgruppen är arbetslösa jämfört med om ingen är arbetslös. Resultatet innebär även att om man jämför två individer som är identiska i alla de ovan nämnda avseendena men som har referensgrupper med 15 procentenheters skillnad i arbetslöshet så skulle det ta ca 41 procent längre tid för individen i högarbetslöshetsgruppen att lämna arbetslösheten.⁷

Denna effekt av andras arbetslöshet är så pass stark att det är extremt osannolikt att den enbart skulle kunna bero på individ- eller omgivningsfaktorer som vi inte har haft möjlighet att kontrollera för. För att vara på den säkra sidan har vi dock gjort s.k. ”fixed effect” analyser som kontrollerar för samtliga skillnader mellan bostadsområdena som är konstanta över tid. Detta torde innebära att vi förutom att kontrollera för selektion och omgivningspåverkan även kontrollerar bort en betydande del av effekten av den sociala interaktionen eftersom enbart kortvarig social påverkan fångas upp i dessa modeller. Trots detta indikerar resultaten att om alla andra i den arbetslöse individens referensgrupp var arbetslösa skulle chansen att individen lämnar arbetslösheten ändå bara vara ca 20 procent av vad den skulle ha varit om ingen var arbetslös.

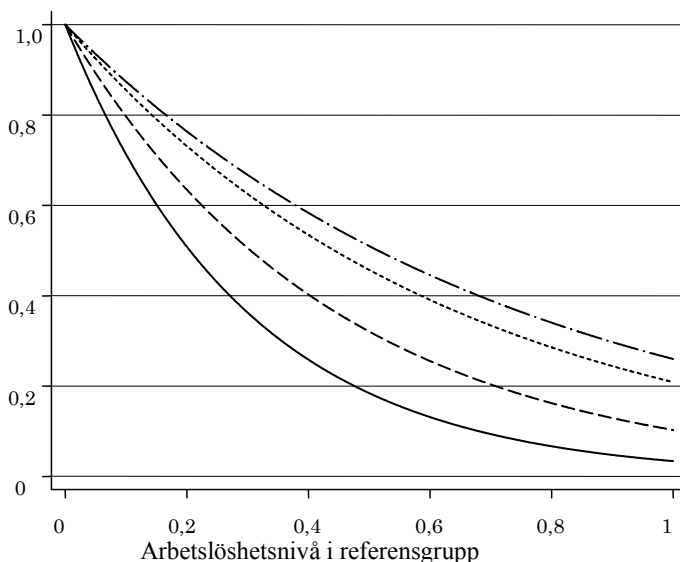
⁶ Vi kontrollera för följande skillnader mellan individerna: kön, ålder, utbildning, civilstånd, antal barn, födelseland, antal år sedan eventuell invandring, tidigare erfarenhet av arbetslöshet, erhållet socialbidrag och sjukpenning under föregående kalenderår, antal arbetslösa per ledigt jobb i Stockholmsregionen i dess helhet vid den aktuella tidpunkten, kalenderår och kalendermånad.

⁷ Detta exempel följer av att vi har en skattad hasardkvot på 0,1 för den relevanta variabeln. Hasardkvoten anger hur en förändring i arbetslöshetsnivån i referensgruppen påverkar individens chans att lämna arbetslösheten. Tolkningen av en 15 procentenheters skillnad i arbetslöshetskvoter följer av: $\left((0.1^{0.15})^{-1} - 1\right) \times 100 \approx 41$.

För att ytterligare kontrollera för möjliga selektionseffekter har vi även estimerat en modell som förutom ovanstående kontroller även kontrollerar för medelbetyg från gymnasiet.⁸ Även med denna extra kontroll finner vi att om alla andra i den arbetslöse individens referensgrupp var arbetslösa skulle chansen att individen lämnar arbetslösheten bara vara 26 procent av vad den skulle ha varit om ingen var arbetslös. Detta tyder på att det tar åtminstone ca fyra gånger så lång tid för en individ att lämna arbetslösheten om alla andra i individens referensgrupp är arbetslösa jämfört med om ingen är arbetslös.

Figur 2 visar grafiskt hur sambandet mellan arbetslöshetsnivån i referensgruppen och individens chans att lämna arbetslösheten förändras när vi kontrollerar för ovan nämnda faktorer. Samtliga redovisade samband är statistiskt signifikanta.

Hasardkvot

Figur 2. Hasardkvoter och arbetslöshetsnivå i referensgruppen före och efter kontroll för individ- och omgivningsfaktorer.

⁸ I denna analys ingår endast de 61 845 individer som hade avgångsbetyg från gymnasiet.

Den understa kurvan i *figur 2* visar sambandet utan några kontroller och den näst understa visar sambandet när vi kontrollerat för ovan nämnda individ- och omgivningsfaktorer. Den näst översta kurvan visar sambandet efter "fixed effect" kontroller och den översta kurvan visar sambandet när vi även kontrollerar för medelbetyg.

Om det inte fanns något samband mellan arbetslöshetsnivån i referensgruppen och chansen att lämna arbetslösheten skulle kurvorna i figuren vara vågräta med värde 1,0. Så är emellertid inte fallet. Som synes minskar sambandet i styrka när kontrollerna införs och detta är vad man borde förvänta sig. Vad man däremot kanske inte hade förväntat sig är att det kvarvarande sambandet är så pass starkt som det är. Sambandet är också så robust att det förfaller mycket osannolikt att det till huvudsaklig del skulle kunna bero på några i analysen utelämnade faktorer. Vi drar därför slutsatsen att våra analyser tyder på att arbetslöshet "smittar" i den bemärkelse att en viss individs arbetslöshet påverkar hur länge andra individer blir arbetslösa.

4 Avslutande kommentarer

Denna rapport studerar den sociala interaktionens betydelse för arbetslöshet och vi undersöker detta både teoretiskt och empiriskt. Den teoretiska modellen utgår från en norm som säger att man inte ska ligga andra till last och i modellen antas att styrkan i denna norm varierar med antalet arbetslösa i omgivningen. Modellen indikerar att social interaktion fungerar som en självförstärkande mekanism. När exempelvis arbetslösheten, av någon orsak faller, ökar det sociala trycket på de arbetslösa. De negativa aspekterna av att vara arbetslös förstärks därigenom och detta medför att den arbetslöse blir än mer angelägen att finna ett jobb. När sökaktiviteten ökar underlättas matchningsprocessen mellan arbetslösa och lediga platser och arbetslösheten faller ytterligare. Modellen visar därmed att de sociala interaktionerna förstärker den ursprungliga minskningen av arbetslösheten.

På motsvarande sätt förstärker de sociala interaktionerna en ursprunglig ökning av arbetslösheten. När det är socialt mer accepterat att vara arbetslös, minskar individernas sökaktivitet, och individens egen arbetslöshetsperiod förlängs. Arbetslösheten ökar därmed ytterligare och vi har en situation där arbetslöshet "smittar".

Den empiriska analysen utgår från ett unikt data material som innefattar alla ungdomar mellan 20 och 24 år som bodde i Stockholmsområdet under perioden 1992-1999. Syftet med de empiriska analyserna är att undersöka om ungdomar som bor i områden där många är arbetslösa har en lägre sannolikhet att lämna arbetslösheten än jämförbara ungdomar som bor i områden där få är arbetslösa. Resultaten tyder på att så är fallet. Om man exempelvis jämför två ungdomar som är lika varandra i samtliga relevanta avseenden förutom att de bor i områden med femton procentenheters skillnad i arbetslöshet kan man förvänta sig att det tar ca 22 procent längre tid för individen i området med den högre arbetslöshetsnivån att lämna arbetslösheten. Resultaten tyder således på att arbetslöshet smittar i den bemärkelse att en hög arbetslöshet bland dem som en individ umgås med kraftigt förlänger individens egen arbetslöshetsperiod.

IFAU:s publikationsserier – senast utgivna

Rapport

- 2003:1** Mörk Eva ”De arbetsmarknadspolitiska programmens effekt på den kommunala skolan”
- 2003:2** Runeson Caroline & Anders Bergeskog ”Arbetsmarknadspolitisk översikt 2000”
- 2003:3** Runeson Caroline & Anders Bergeskog ”Arbetsmarknadspolitisk översikt 2001”
- 2003:4** Calleman Catharina ”Invandrarna, skyddet för anställningen och diskrimineringslagstiftningen”
- 2003:5** Rooth Dan-Olof & Olof Åslund ”Spelar när och var någon roll? Arbetsmarknadslägets betydelse för invandrades inkomster”
- 2003:6** Forslund Anders & Bertil Holmlund ”Arbetslöshet och arbetsmarknadspolitik”
- 2003:7** Fröberg Daniela, Linus Lindqvist, Laura Larsson, Oskar Nordström Skans & Susanne Ackum Agell ”Friåret ur ett arbetsmarknadsperspektiv – delrapport 1”
- 2003:8** Olofsson Jonas ”Grundläggande yrkesutbildning och övergången skola arbetsliv – en jämförelse mellan olika utbildningsmodeller”
- 2003:9** Olli Segendorf Åsa ”Arbetsmarknadspolitiskt kalendarium II”
- 2003:10** Martinson Sara & Martin Lundin ”Vikten av arbetsgivarkontakter: en studie av den yrkesinriktade arbetsmarknadsutbildningen i ljuset av 70-procentsmålet”
- 2003:11** Hedström Peter, Ann-Sofie Kolm & Yvonne Åberg ”Social interaktion och arbetslöshet”

Working Paper

- 2003:1** Fredriksson Peter & Per Johansson ”Program evaluation and random program starts”
- 2003:2** Mörk Eva ”The impact of active labor market programs on municipal services”
- 2003:3** Fredriksson Peter & Per Johansson ”Employment, mobility, and active labor market programs”
- 2003:4** Heckman James & Salvador Navarro-Lozano ”Using matching, instrumental variables and control functions to estimate economic choice models”

- 2003:5** Fredriksson Peter & Bertil Holmlund "Improving incentives in unemployment insurance: A review of recent research"
- 2003:6** Lindgren Urban & Olle Westerlund "Labour market programmes and geographical mobility: migration and commuting among programme participants and openly unemployed"
- 2003:7** Åslund Olof & Dan-Olof Rooth "Do when and where matter? Initial labor market conditions and immigrant earnings"
- 2003:8** Håkansson Christina, Satu Johanson & Erik Mellander "Employer-sponsored training in stabilisation and growth policy perspectives"
- 2003:9** Carneiro Pedro, Karsten Hansen & James Heckman "Estimating distributions of treatment effects with an application to the returns to schooling and measurement of the effects of uncertainty on college choice"
- 2003:10** Heckman James & Jeffrey Smith "The determinants of participation in a social program: Evidence from a prototypical job training program"
- 2003:11** Skedinger Per & Barbro Widerstedt "Recruitment to sheltered employment: Evidence from Samhall, a Swedish state-owned company"
- 2003:12** van den Berg Gerard J & Aico van Vuuren "The effect of search frictions on wages"
- 2003:13** Hansen Karsten, James Heckman & Kathleen Mullen "The effect of schooling and ability on achievement test scores"
- 2003:14** Nilsson Anna & Jonas Agell "Crime, unemployment and labor market programs in turbulent times"
- 2003:15** Hedström Peter, Ann-Sofie Kolm & Yvonne Åberg "Social interactions and unemployment"

Dissertation Series

- 2002:1** Larsson Laura "Evaluating social programs: active labor market policies and social insurance"
- 2002:2** Nordström Skans Oskar "Labour market effects of working time reductions and demographic changes"
- 2002:3** Sianesi Barbara "Essays on the evaluation of social programmes and educational qualifications"
- 2002:4** Eriksson Stefan "The persistence of unemployment: Does competition between employed and unemployed job applicants matter?"
- 2003:1** Andersson Fredrik "Causes and labor market consequences of producer heterogeneity"